

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 14^{ΗΣ} ΜΑΪΟΥ 1959

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΣΠΥΡ. ΜΕΛΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας ὁ οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1958.

ΑΔΕΙΑΙ ΑΠΟΥΣΙΑΣ

Χορηγεῖται ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας ἄδεια ἀπουσίας ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὰ τακτικὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας Νικ. Ἐξαρχόπουλον καὶ Ἀντών. Κεραμόπουλλον.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ὁ κ. Παν. Μπρατσιώτης, παρουσιάζων τὸ βιβλίον τοῦ σεβ. μητροπολίτου Λήμνου, νῦν δὲ Τρίκης καὶ Σταγῶν κ. Διονυσίου, *Πιστοὶ ἄχρι θανάτου*, Ἀθῆναι 1959, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Πρὸ ὀλίγου χρόνου περιῆλθεν εἰς χεῖράς μου ὥραϊον ἔξ ἐπόψεως μορφῆς τε καὶ περιεχομένου βιβλίον ἐκ 508 σελίδων ὑπὸ τὸν τίτλον «*Πιστοὶ ἄχρι θανάτου*» τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Λήμνου, νῦν δὲ Τρίκης καὶ Σταγῶν κ. Διονυσίου, τὸ ὅποϊον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν. Ἡ ὑπὸ θλιβερὰς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος περιστάσεις ἐμφάνισις τοῦ βιβλίου ἐμποιεῖ τὴν ἐντύπωσιν ἀστραπῆς, ἥ ὅποία φωτίζει τὸν συννεφιασμένον ὁρίζοντα αὐτῆς.

Θέμα τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου εἶναι αἱ ἐκατόμβαι τῶν ἀπὸ τοῦ 1941 - 1949 μαρτυρησάντων ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος κληρικῶν. Συγγραφεὺς δὲ αὐτοῦ εἶναι ἱεράρχης, γνωστὸς καὶ ἔξ ἄλλων συγγραφῶν του καὶ ἐκ τῆς ἀποστολικῆς δράσεώς του, συνδυάζων βαθυτάτην εὐσέβειαν, αὐτοθυσίαν καὶ ἀρετὴν καὶ ἀφοσίωσιν ὀλοκληρωτικὴν εἰς τὸ ποίμνιον.

Θῦμα τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς, τὸ ὅποϊον προσέφυγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφ' οὗ προηγουμένως εἶδε τοὺς ἀδελφούς του φονευομένους ὑπὸ τῶν Τούρ-

κων, διέμεινε κατ' ἀρχὰς ἐπὶ δεκαετίαν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης· διωρίσθη κατ' ἀρχὰς ἱεροκλήρῳ Μεθύμνης τῆς Λέσβου. Ἐκεῖθεν ἀπήχθη ἐπὶ τῆς γερμανικῆς κατοχῆς ὅμηρος εἰς τὸ ἐν Stein γερμανικὸν στρατόπεδον συγκεντρώσεως, ὅπου παρέμεινεν ἐπὶ διετίαν περίπου. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ὑπηρέτησεν ὡς διευθυντὴς Ἱερατικῆς Σχολῆς ἐν Κύπρῳ, ὁπότεν ἐκλήθη νὰ ποιμάνῃ ὡς ἀρχιερεὺς τὸν λαὸν τῆς Λήμνου.

Εἰς τὸ παρὸν βιβλίον ἀσχολεῖται περὶ τὴν σύντομον βιογραφίαν καὶ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον 344 ἱερέων, ἐκ τῶν πλείστων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, τὴν μνήμην τῶν ὁποίων ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἔκρινεν ὁμοθυμῶς καθῆκον τῆς νὰ τιμῇ ἐν ἔτει 1949 διὰ χρυσοῦ μεταλλίου, «καταπιστευθέντος», κατὰ τὴν φράσιν τοῦ σχετικοῦ ψηφίσματος, εἰς τὸν τότε ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν αἰόδιμον Σπυρίδωνα, «ἵνα μείνῃ αἰωνία τῶν μαρτυρικῶν ἱερέων ἡ μνήμη» καὶ «πρὸς διαπίστωσιν τῶν ἀρραγῶν δεσμῶν, τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων».

Σκοπὸς δὲ τῆς συγγραφῆς τοῦ βιβλίου, ἡ συλλογὴ τοῦ ὕλικοῦ τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε προῖον διετοῦς λεπτομεροῦς ἐρεῦνης εἰς τὰς διαφόρους ἐκκλησιαστικὰς περικοφείας, ἥτοι ἡ εἰς εὐρυτέρους κύκλους γνωστοποιήσις τῶν αἵματηρῶν θυσιῶν τῶν ἐλλήνων κληρικῶν, ἐξ ὧν οἱ πλεῖστοι ἦσαν ἑγγαμοὶ ἐφημέριοι, προερχόμενοι ἐξ 64 Μητροπόλεων τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῆς Θεσσαλίας, τῆς τῆς Ἡπείρου, τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης καὶ τῶν Νήσων. Θὰ ἡδύνατό τις λοιπὸν νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο ἀποτελεῖ οἷον συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ περιγραφὴ γίνεται μετ' ἀξιολόγου λογοτεχνικοῦ ταλάντου καὶ δὴ καὶ εἰς γλῶσσαν λογοτεχνικὴν, διαποικίλλεται δὲ διὰ πολυαρίθμων ρητῶν ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ τῆς βυζαντινῆς ὑμνογραφίας, ἔτι δὲ καὶ διὰ πολλῶν καλλιτεχνικῶν συμβολικῶν παραστάσεων ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν χριστιανικὴν καὶ τὴν βυζαντινὴν τέχνην. Ἡ ὅλη ἑξωτερικὴ ἐμφάνισις τοῦ ἔργου εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸ ἱερὸν καὶ συμπαθέστατον περιεχόμενον αὐτοῦ.

Εἴθε ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ νὰ συντελέσῃ ἅψ' ἐνὸς εἰς τὴν παρὰ τῷ ἱερῷ κλήρῳ τῆς Ἐκκλησίας μας διαρκῇ ἀναζωπύρησιν τοῦ πνεύματος τῆς θυσίας, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναπόσπαστον ἀπὸ τὴν θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἅψ' ἐτέρου δὲ εἰς τὸν παραδειγματισμὸν καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν ἐνθάρρυνσιν αὐτοῦ μάλιστα κατὰ τὰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ὀρίζων τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ κοινωνικῆς του ζωῆς δὲν παρουσιάζεται αἵθριος καὶ προκαλεῖ τὰς ἀνησυχίας του.